

EUGEN BABIĆ, MREŽA ANARHOSINDIKALISTA (MASA)

Poslušnost i strah olakšali su krađu naših radnih mjesta

- Podrazumijeva li pravda jednakost?

- Pravda je nešto što čak i djeca shvaćaju u svojim igrama, potreba za ravnopravnošću na svim razinama. To nije potreba da budemo jednaki, odnosno istovjetni, već potreba da svima omogućimo ravnopravne uvjete razvoja, na materijalnoj osnovi: "posla i kruha za sve", i po pitanju edukacije i razvijanja osobnih afiniteta.

- Je li Hrvatska uopće zemlja u kojoj postoji socijalna pravda?

- Postoji u onoj mjeri u kojoj se sami izborimo; to je ono što smo pokazali kao studenti za vrijeme blokada, ono što trenutno pokazuju seljaci i radnici. Socijalna pravda je pojam koji se tako često siluje, pogotovo kad dolazi iz usta vladajućih, što tako neuvjerljivo zvuči. Nikakav Ustav, čak ni onaj najdemokratskiji i najliberalniji, neće omogućiti socijalnu pravdu u klasno podijeljenom društvu, što je svaka država u svojoj biti.

- Što je, po vašem mišljenju, uzrokovalo da u našoj zemlji ne postoje čak ni natruhe pravednosti?

- Smatram da je državni kapitalizam za vrijeme Jugoslavije razvio poslušnost i strah od kritike vladajućeg sloja, što je uvelike olakšalo privatizaciju, odnosno krađu naših radnih mjesta, zdravstvenih i obrazovnih ustanova, šuma, voda, zemlje itd. Ne smijemo zaboraviti na velika očekivanja od samostalnosti Republike Hrvatske, što se sada sve više i više pokazuje, u biti, kao samostalnost moćnika u pljačkanju naroda i onoga što je godinama stvarano. Ljudi ne mogu vjerovati da ih pljačka vlastita

država, ali vidimo da se polako i sigurno svi mi budimo iz te noćne more koja nam je dugo sputavala razum i ruke.

- Koji bi bili ideali jedne zaista socijalno pravedne države?

- Socijalna pravda u državi je mit. U klasno podijeljenom društvu mi ne možemo govoriti o socijalnoj pravdi za sve, već samo za one koji si to mogu zbog materijalnog i političkog položaja priuštiti. Socijalizam za vladajuću manjinu, a kapitalizam za radnu većinu. Temelj socijalno pravednog društva je da cjelokupnu kontrolu nad društvom imaju oni koji ga i pogone, odnosno da kontrolu

nad radnim mjestima preuzmu ljudi koji na njima i rade, te da kontrolu nad zajednicama imaju ljudi koji u njima i žive. Društvo je to u kojem nema profesionalnih političara, već se ljudi direktno bave i odlučuju o onome što ih se tiče. Društvo bez podčinjavanja čovjeka čovjeku kao univerzalno pravilo.

- Može li Hrvatska postati socijalno pravedna država?

- Dakako da može, ali nikako u okvirima državnog ustroja. Svi mi krojimo svoju sudbinu; potrebno je tako malo vremena i volje da stvari krenu na bolje, ali uz razumijevanje uzroka problema, koje moramo potražiti u ekonomskoj, političkoj i društvenoj neravnopravnosti. Trebamo zajedno na svim razinama razvijati nepovjerenje prema onima koji su željni moći i vlasti, bez izuzetka. Vlast ne postoji bez vladavine, a vladavina ne postoji bez ropstva, bilo javnog ili zamaskiranog.

Poslušnost i strah olakšali su krađu naših radnih mjesta

Glas Istre

Objavljujemo intervju sa članom Mreže anarhosindikalista i anarhosindikalistkinja, Eugenom Babićem, koji je izašao u subotnjem prilogu Glasa Istre - ZOOM.

Što je po Vama socijalna pravda, ili kako doživljavate taj pojam?

Pravda je nešto što čak i djeca shvaćaju u svojim igrama, potreba za ravnopravnošću na svim razinama. To nije potreba da budemo jednaki, odnosno istovjetni, već potreba da svima omogućimo ravnopravne uvjete razvoja, na materijalnoj osnovi: „posla i kruha za sve“ i po pitanju edukacije i razvijanja osobnih afiniteta.

Je li Hrvatska uopće zemlja u kojoj postoji socijalna pravda, iako se u Ustavu u članku 1 naziva i socijalnom državom?

Postoji u onoj mjeri u kojoj se sami i izborimo, ono što smo pokazali kao studenti za vrijeme blokada, ono što trenutno pokazuju seljaci i radnici. Socijalna pravda je pojam koji se tako često siluje, pogotovo kad dolazi iz usta vladajućih što tako neuvjerljivo zvuči. Nikakav Ustav, čak ni onaj najdemokratskiji i najliberalniji neće omogućiti socijalnu pravdu u klasno podijeljenom društvu, što je svaka država u svojoj biti.

Što je, po Vašem mišljenju, uzrokovalo da u našoj zemlji ne postoje čak ni samo natruhe socijalizma i pravednosti?

Smatram da je državni kapitalizam za vrijeme Jugoslavije razvio poslušnost i strah od kritike prema vladajućem sloju, što je uvelike olakšalo privatizaciju, odnosno krađu naših radnih mjesta, zdravstvenih i obrazovnih ustanova, šuma, voda, zemlje itd. Ne smijemo zaboraviti na velika očekivanja od samostalnosti Republike Hrvatske, što se sada sve više i više pokazuje da je u biti samostalnost moćnika u pljačkanju naroda i onoga što je godinama stvarano. Ljudi ne mogu vjerovati da ih pljačka vlastita Država, ali vidimo da se polako i sigurno svi mi budimo iz te noćne more koja nam je dugo sputavala razum i ruke.

Koji su po Vašem mišljenju ili doživljaju ideali jedne zaista socijalno pravedne države?

Socijalna pravda u državi je mit. U klasno podijeljenom društvu mi ne možemo govoriti o socijalnoj pravdi za sve, već samo za one koji si to mogu zbog materijalnog i političkog položaja priuštiti. Socijalizam za vladajuću manjinu, a kapitalizam za radnu većinu. Temelj socijalno pravednog društva je cjelokupna kontrola nad društvom od strane onih koji ga i pogone, odnosno preuzimanje kontrole nad radnim mjestima od strane ljudi koji tamo i rade, te preuzimanje kontrole nad zajednicama od strane ljudi koji tamo i žive.

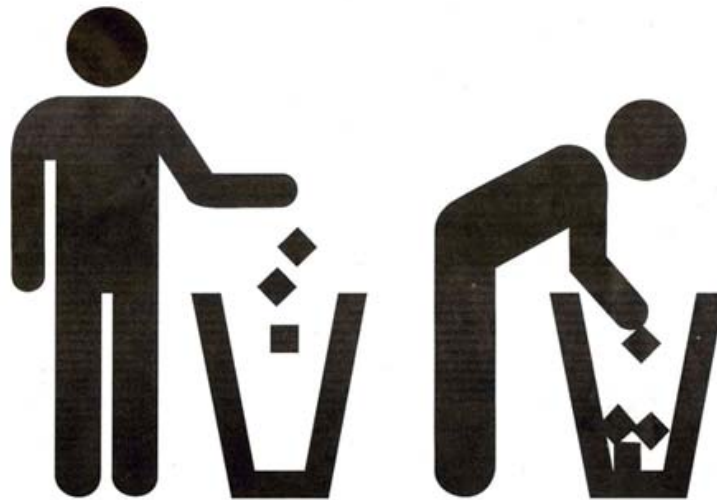
Društvo u kojem nema profesionalnih političara, već se ljudi direktno bave i odlučuju onime što ih se tiče. Društvo bez podčinjavanja čovjeka čovjeku kao univerzalno pravilo.

Mislite li ili se samo nadate da Hrvatska može postati socijalno pravedna država?

Dakako da može, ali nikako u okvirima državnog ustroja. Svi mi krojimo svoju sudbinu i potrebno je tako malo vremena i volje da stvari kreni na bolje, ali uz razumijevanje uzroka problema koje moramo potražiti u ekonomskoj, političkoj i društvenoj neravnopravnosti. Trebamo zajedno na svim razinama razvijati nepovjerenje prema onima koji su željni moći i vlasti, bez izuzetka. Vlast ne postoji bez vladavine, a vladavina ne postoji bez ropstva, bilo javnog ili zamaskiranog. **Izvor:** Glas Istre, 13. ožujka 2010. - Broj 70 - Godina LXVII

(Ne)pravda!

BOGATI

SIROMAŠNI